

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

7. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Royas in causa Firmana
Professionis. Veneris 2. DEcemb. 1639

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

conferetur illi derogatum, etsi in priuilegiis Ven. Societatis, illius nulla fuisset facta mencio, ex supra adductis in §. *aitamen* n. 7.

10. Immemorabilis verò cum fama priuilegij licet constet ex textibus pro parte d. D. Ducis examinatis, non tamen suffragatur: quoniam allegando immemorabilem non dicitur allegare meliorem titulum de mundo, sed titulum ex priuilegio, de quo extat fama, cuique clarè derogatum fuit per Pontificem, qui sciebat has decimas antiquas de iure communi, vel speciali ad aliquem spectare. *Castad. d. decis. i. de priuileg. is cum illis supra allegatis.*

11. Nec ex diimmemorabili cum fama priuilegij inferri potest ad infeudationem præsentem per D. Ducem, super qua olim, & hodie eius informantes insistebant. Quia ultra quod huiusmodi infeudatio in hoc casu videtur impossibilis, ex quo facultas infeudandi concessa Episcopis, siue fuerit prohibita per Concil. Lateranense sub Alexandro III. de anno 1179. siue secundum alios sub Urbano II. de anno 1088. vt notat *Valboa 2. decretal. in cap. causam 7. de prescrip. n. 14. 15. & 16. cum segg. Ciaccon. de vit. Pontif. pag. in 430. & 566. & de vtroque tempore constat Cordubam & Lucenam, de cuius decimis agitur, fuisse in potestate Maurorum, à quorum manibus fuerunt recuperatæ de anno 1240. vt testantur historici, & præcipuè Mariana de reb. Hispan. lib. 13. c. 1. & Stephan. de Garibay lib. 13. c. 2. & sic ad minus per 60. annos post infeudandi prohibitionem, cessat omnis difficultas, cum non doceatur de aliqua recognitione feudali: nec aliquid deducatur, ex quo appareat decimas fuisse possessas vti feudales: sed solum prætenditur hoc allegari posse vigore immemorabilis. Nec sufficit ista possibilitas, nisi etiam probetur quod D. Dux eas tenuerit vt feudum cum fama inuestituræ ante Concil. Lateranense; ad quem effectum requiritur saltem quod testes deposuissent esse famam quod Dux habuerit in feudum ab Episcopo has decimas ante Concil. Lateranense. *Couarr. lib. 1. var. d. c. 17. n. 6. Rebuff. de decim. q. 13. n. 70. Valboa lib. 2. decretal. in cap. causam 7. nu. 30. & 51. de prescrip. & bene ratiocinatur Illustrissimus D. meus Decanus in prima decis. causa §. huic fundamento in fine Rot. decisione 215. part. 2. diuers. & decisione 702. num. 1. part. 2. recent. & ideo merito excluditur allegatio infeudationis.**

12. Nam eo ipso quod quis se restringit ad vnum titulum, prout fecit D. Dux, ad immemorabilem cum fama priuilegij, excluditur præsumptio alterius tituli, scilicet infeudationis Bellamer. *decis. 87. & 293. Rota dec. 731. n. 20. part. 1. diuers. Gregor. decis. 353. n. 19. vbi addent.* Maximè quando vnus titulus excludit alium, prout in præsentibus: quia dum obtinentur decimæ vigore immemorabilis cum fama priuilegij, tunc liberè, & tanquam allodiales possidentur à laico: quando verò possidentur iure feudi, tunc dominium directum remanet penes Ecclesiam, quæ etiam similiter possidet, & dominium vile cum possessione naturali dumtaxat transfertur in laicum, qui possidere dicitur non in Ecclesia. *Berous consil. 11. n. 1. vol. 1.*

13. Nec suffragatur D. Duci, quod dicatur habere prædictas decimas ex titulo oneroso, propter recuperationem terrarum factam à Mauris: cui priuilegio ex tali titulo proueniens non est verisimile Papam voluisse derogare. *Gonzal. regul. 8. gloss. 25. & 28. Castad. dec. 1. de part. & dec. 4. de priuileg. nouissimè Castill. de tertius. reg. d. c. 36. n. 28. vers. responsio.* Nam quicquid sit, An priuilegium ex causa onerosa concessum censetur derogatum, non facta de eo in secundo mentione; de qua re idem *Gonzal. gloss. 9. §. 2. n. 18. 29. & 49. Carol. de Tap. in l. fin. ff. de constit. Princip. n. 119. cum segg. Greg. Acac. lib. 2. c. 5. ex n. 43. Ferrer. consil. 129. num. 2. lib. 3. Roland. consil. 13. num. 69. vol. 3. Cre-*

scnt. *decis. 285. de priuileg. Rot. decis. 47. nu. 3. lib. 1. latè Castill. supra n. 40. cum segg.* Non applicatur in n. 11 dum ipse Dux se restringit in suis probationibus ad probandam solam immemorabilem cum fama priuilegij: cui censetur derogatum ex supra citatis; & consequenter non potest se fundare in titulo oneroso, qui censetur exclusus per electionem alterius tituli, ex traditis per addent. ad *Gregor. XV. in dicta decis. 353. num. 19.*

14. His igitur stantibus dixerunt DD. nihil recedere renunciationem factam per Provincialem Priuilegij Societatis à solutione decimarum ad fauorem D. Ducis, Quia ultra quod dicta renunciatio fuit conditionalis ob pactum in ea adiectum, quod confirmari debet auctoritate Apostolica; & sic conditione non adimpleta, illa imperfecta remansit; diluitur penitus obiectum ex defectu potestatis in provinciali transigente, qui id facere non valuit absque consensu Reuerendissimi P. Generalis, penes quem tota residet Religionis auctoritas. Vnde cum versemur in priuilegio concesso ad fauorem totius Ordinis, non autem persone private, statim eidem Ordini fuit ius quæsitum; vt in fortioribus terminis respondet *Rot. in decis. 14. 22. & 23. nu. 2. diuers.* vbi dicitur renunciationem factam priuilegio à solutione decimarum per Carolum Quintum Imperatorem tanquam nimis præiudiciale inuenisse militie non posse subsistere sine eiusdem Religionis seu militie consensu, quamuis fieret reditus ad ius commune: & propterea ex mera simplicitate d. Provincialis non debet præiudicium inferri inuenisse Religionis, vt bene in decisione causæ coram Illustriss. D. meo Decano sub die 10. Maij 1625. §. Non obstat.

15. Nec aduertantur moderationes priuilegiorum factæ per Sanctæ mem. Leonem XI. & S. D. N. Quoniam emanarunt ad fauorem Ecclesiasticorum, & ita non extenduntur ad laicos, qualis est Excellentiss. D. Dux de Cadona.

Et sic conclusum vtraque parte informante.

DECISIO VII.

Sacra Rotæ Romanae coram R. P. D. Rotas.

In causa Formana Professoris.

Veneris 2. Decembris 1639.

§. 1. Introducto iudicio coram A. C. ad instantiâ Pauli & Aurelij de Rolcis contra Conuentum Sancti Augustini Montis Fortini super successione q. fratris Ioannis de Rolcis, pro excludendo dicto Conuentu opponeretur de inualiditate professionis per Paulum, & Aurelium præfatos, & cum articulis esset exemplaris, placuit A. C. consulere Rotam, & dato dubio an cõfaret de validitate vel inualiditate professionis dicti fratris Ioannis, pro inualiditate adducebantur sequentia.

2. Primò, nullam esse professionem, vti factam non seruata forma Constitutionis Sixti Quinti in ordine la 71. super capienda diligenti informatione parentum, patriæ, vitæ, ac morum, cum approbatione in Capitulo Generali, vel Provinciali, quam Constitutionem inducere formam, annullando professiones alteræ factas, itaut forma ibi præscripta non potuerit alterari, nec immutari, vt firmavit Rota in recent. *decis. 175. n. 4. part. 1.* vbi refert ita fuisse decisum in vna Toletana professionis 27. *Februarij 1595. coram bon. mem. Hieronymo Cardinali Pamphilio.*

3. Secundò, non costare de professione secuta, ex quo scriptura existens in libro Monasterij, ex qua probatur professio, contineat castaturam circa diem antecessoræ

annum, cum apostilla superlineata, in qua aderat 20. Octobris, in præsentia adesse 20. Nouembris, abque approbatione Notarij; quæ cassatura, & apostilla in parte substantiali, prout est dies, mensis, & annus, videntur Instrumentum per text. in l. si vnus, vbi Bart. Bald. & alij DD. de resibus Bero. cons. 90. n. 7. & 14. vol. 3. vltius cassaturam esse diuersi aramenti, propterea reddatur suspecta fides illius, & inæquibilibus, cum in Ciuilibus sola suspicio falsitatis admittatur pro retardanda cuiuscumque Instrumenti executione, aut tollenda illius fide, Surd. 6. consil. 6. n. 4. Greg. XV. decis. 546. num. 11.

4. Tertio, Instrumentum datum continens professionem esse sumptum de sumpto, non ex protocollo Notarij Rogati, sed ex libro Religionis, in quo sunt registrata Instrumenta continentia interesse Monasterij, nec reperiri registratum in Protocollo, seu matrice Notarij, à quo dicitur confectum hoc Instrumentum professionis.

5. Quarto, non probati dictum fratrem Ioannem fecisse annum probationis, iuxta formam Sacri Concilij Tridentini, & eiusdem Regulæ Sancti Augustini, nec quod permanferit in Monasterio per annum continuum, vt requiritur, religiose viuendo, vt firmavit Rot. decis. 175. n. 1. part. 1. recent.

6. Quinto, obseruantiam anni nouitatus remanere exclusam per testes deponentes, fratrem Ioannem passim fuisse solitum vagari per Terram Montis Fortinij; vltius non apparere vquam interuenisse in Capitulis nec fecisse aliquem actum conuenientem professis, nec constare de continuatione in Religione, imò nec apparere vbinam fuerit post quatuor annos, itaut potius veniat dicendum fratrem Ioannem obiisse extra Religionem, quam in Religione, & cum fratres transmittantur, de vno loco ad alium, & de tali transmissione non constet, ex hoc colligi dictum Ioannem non esse verè professum, & consequenter bona illius non spectare ad Monasterium, Gratian. discept. fore. 640. num. 5.

7. Supradictis tamen non obstantibus Domini hodie resolverunt, Professionem esse validam, ex dicendis infra.

8. Primo, & principaliter quia ex publico instrumento constat, dictum fratrem Ioannem de Roscis 20. Nouembris 1592. post annum probationis tria vota solemnia, Obedientiæ, Castitatis, & Paupertatis emisisse; cum professione viuendi secundum Regularem Sancti Augustini, ex quorum emissione inducitur solemnitas, & expressa professio iuxta text. in c. cum ad Monasterium in fine, de stat. Monach. c. omnes femina 27. qu. 1. de Ruff. consil. 2. nu. 11. Nauarr. consil. 10. n. 6. de Regul. Rot. decis. 216. n. 3. part. 2. diuers. & decis. 579. n. 1. part. 1. recent. Caualer. decis. 271. n. 2. vltius dicta vota fuisse emissã in manibus Prioris Monasterij, præuio fratrum Capitulari consensu, quo casu validissima professio reputatur, quinimo si in manibus solius Prioris Monasterij emitatur, abque licentia alterius Superioris, illa sustinetur, ex gloss. in cap. vltimo in verbo perineat, de regul. in 6. P. Azor. instit. moral. lib. 2. c. 5. q. 3. in fin. Sanchez in precept. decalog. lib. 5. c. 4. q. 2. per rot. dictamque professionem remanere plenè probatam per dictum publicum Instrumentum, cum & illa etiam probetur per aliam authenticam scripturam, per text. in c. vidua 20. q. 1. gloss. in c. 1. §. postquam à verbo inscriptis de cens. in 6. Caualer. decis. 271. n. 2. vers. minus videbitur.

9. Secundo, quia dictum instrumentum remanet adminiculatum, tum ex præcedenti admissione dicti fratris Ioannis ad habitum Religionis Sancti Augustini, biennio, ante emissionem professionem, vt in Summario dictum fuit. Tum ex testibus deponentibus, fratrem Ioannem per plures annos habitum Regularem

detulisse, & in Monasterio cum fratribus vitam duxisse. Tum & etiam ex alio publico Instrumento, celebrato de anno 1599, in quo de licentia Prioris Prouincialis fuit Monasterio ex persona fratris Ioannis reddita ratio, ac reliquatus bonorum eiusdem fratris Ioannis per Roscios, dum in sæculo viuabat administratorum.

10. Tertio, quia questio validitatis Professionis non vertitur principaliter inter fratrem Ioannem, & Religionem, sed accessorie; & incidenter inter consanguineos fratris, ac Conuentum, ad effectum successione, nec frater est in causa, quo casu leuiore sufficiunt probationes, Gemin. consil. 27. Seraphin. dec. 1382. n. 6. & fuit dictum in Bononiensi fidei commissi de Nascenariis 19. Nouembr. 1638. coram R. P. D. meo Ghislerio.

11. Quarto & vltimo, quia ab anno 1592. vsque ad litem motam elapsi fuerunt anni ultra 40. ex quo vel intrat tacita professio, & præcedentis approbatio, si frater Ioannes vixit, vel præscriptio Iuris succedendi, si deceffit, cum hæc præscriptio 30. annis præscribitur ex gloss. in l. quamdiu la prima, ff. de acqu. hered. Gozad. consil. 56. n. 1. cum aliis adductis in Romana Diuisionis 20. Iunii 1639. coram R. P. D. meo Bichio.

12. Nec obstare dictum fuit in contrarium adductas, & Primò, quod professio reputetur nulla ex non seruata forma Constitutionis Sixti Quinti la 71. quia obiectum tollitur ex verbis Instrumenti, ibi qui omnes informati de moribus, vita & qualitibus, &c. & credendum est assertioni fratrum de informatione capta, cum potuerint se extrajudicialiter, & absque aliquo processu informare, Zabara. consil. 139. n. 7. & fuit dictum in Narniensi, seu Romana fructum Dotis 8. Februarij 1627. coram bon. mem. Cap. Virili.

13. Minus facit quod huiusmodi informatio non fuerit approbata in capitulo Generali, vel Prouinciali prout requiritur in dicta Constitutio Sixtina. Quicquid enim sit, an ex hoc capite remaneat irrita professio, & negatiuam sententiam late tenet Rodriq. q. regul. rom. 3. q. 54. n. 1. dicta Bulla Sixti non annullat receptiones aliter factas, sed tantum imponit penam Superiori, licet ibi annulletur professio ex aliis capitibus, vt videre est in §. 4. dictæ Bullæ, in simili Burat. decis. 688. nu. 11. & 13. In omnem casum cessat difficultas, stante Constitutione Greg. XIII. moderatoria dictæ Constitutionis Sixtinae, relata per eundem Rodr. post dictam q. 54. fol. 190. in qua Gregoriana Constitutione disponitur, quod in Religionibus, in quibus Capitula Generalia, vel Prouincialia raro fiunt, prout accidit in Religione sancti Augustini, sufficiat informatio capta à Superiore & Capitulo Monasterij.

17. Nec obstant, quæ in secundo adducuntur, desumpta ex cassatura Instrumenti etiam in apostilla, quia ultra quod testes dati in Summario Conuentus num. 2. deponunt, dictam apostillam fuisse scriptam manu eiusdem Notarij, quæ propterea probat etiam absque eiusdem Notarij approbatione, Tob. Non. consil. 80. num. 1. & 5. ad 6. Farinac. de falsit. & simul q. 153. n. 10. Caualer. decis. 122. n. 6. Reuerendissimus Dominus meus Decanus decis. 467. nu. 2. eò magis dum hæc veritas aliunde comprobatur. Paris. consil. 28. numer. 45. cum seq. lib. 2. Bero. consil. 91. n. 4. lib. 3. Surd. consil. 61. n. 29. vltius hic non agitur de apostilla scripta diuerso aramento, quo appareret esse scriptum corpus scripturæ, sed eodem, prout testes dicunt, ex quibus cessat omnis suspicio falsitatis, ex congestis per Farinac. de falsit. & simul. q. 153. n. 15.

15. Ultra quod dicta apostilla solum variaret tempus, in quo secuta fuit professio, non autem constaret de non facta; vnde cum aliunde, scilicet ex toto tenore Instrumenti constet professionem fuisse secutam post annum probationis integrè elapsam, non potest dubitari de illius validitate; & quæ dicta sunt, non fuisse emissã vota cum eisdem verbis descriptis in formula, ac Constitutionibus

stitutionibus, nihil facit, dum Constitutiones non progrediuntur ulterius declarando irritam professionem aliter secutam, cum bene sufficiat, quibuscumque verbis ea facta fuerit, ut in terminis dixerunt Azor. *insti. moral. lib. 12. c. 5. q. 7. in fin.* Sanchez *in praecept. Decal. lib. 5. c. 3. n. 4.* qui allegant concordantes.

16. Minus obstant adducta in tertio quod sit sumptus de sumpto, & propterea non probet, quia dictum Instrumentum non est sumptus de sumpto, cum fuerit extractum ab ipso originali, prout iacet cum castatura, & apostilla, vigore litterarum compulsoialium, citata parte coram iudice compulsoiali, cum recognitione originalis facta per testes, cum interrogatoris partis etiam circa verba apostilla, quamuis fuerit extractum ex libro Instrumentorum originalium Conuentus, ubi extant, registrata Instrumenta concernentia interesse Conuentus in publica forma, massa Notariorum rogatorum, propterea cum habeat omnia instrumenta requisita, non fuit dubitatum, quin sit in forma probanti. Neuzan. *conf. 25. n. 2. & 3.* Seraph. *dec. 1236. n. 1.* Greg. *dec. 292. n. 2.* Quae vero dicuntur, illud non extare in protocollo Notarij, qui se rogauit, fuit responsum, dictum Instrumentum Monasterij tamen probare, cum potuerit per incuriam Notarij, protocollum non redigi, Causal. *dec. 122. n. 11.* & fuit factum in Nepefina Hereditatis 17. Nouembris 1600. coram bon. mem. Lancelloro.

17. Nec pariter obstant quae in quarto obiciuntur, scilicet quod probetur fratrem Ioanem fecisse annum probationis, nec integrè per annum permanisse in Monasterio, quia cum contrarium explicite dicatur in dicto Instrumento professionis ibi, cumque per annum iam continuum elapsum semper steterit vna cum alijs fratribus in dicto Monasterio, & confirmatur, quia probatur fuisse receptum ad habitum, fecisse ingressum in Religionem de anno 1590. vt ex partita extracta, in qua continetur, nedum decretum de recipiendo, sed ipsa actualis receptio, & ingressus, cum alioquin non fuisset subscripta à fratribus, ibi, *luri si sotto scriuauarano quando si fara à Frate.* Professio verò eiusque Instrumenta, est de anno 1592. vt in corpore ipsius Instrumenti, idè cessat obiectum cum illud habeat pro se praesumptionem veritatis. Crauet. *conf. 131. n. 7.* Dec. *conf. 423. n. 10.* Causal. *dec. 205. n. 10.*

18. Tandem non obstante quae in quinto, & vltimo fuerunt in contrarium allegata, desumpta ex non obseruantia anni Nouitatus, & fratrem Ioannem vagasse per Terram, alijs ibi enumeratis, quia placuerunt Dominis responsiones datae quod in illis Terris, ac paruis Cenobijs non seruatur iste rigor, cum bene sufficiat, nunquam fratrem reliquisse habitum Religiosum, & mansionem, & vitam duxisse in Monasterio, & licet Nouitatus ibi egrediatur, vel pro necessitatibus Monasterij, vel recreationis gratia, annuente Superiore, non propterea Nouitatus fiat irritus, ex Nauarr. *conf. 12. de regul.* qui refert ita censuisse Sacram Congregationem. Sanchez *super Decalog. disto lib. 5. cap. 4. num. 27.* Nec deambulatio per locum, siue Castrum excludit continuam habitationem in Monasterio: & quod facit cessare omnem difficultatem, est quod constat de permansione in Monasterio dicti fratris post susceptum habitum per tres annos, quo temporis spatio fuit inducta tacita professio, quae pariter sufficeret pro professione inducenda, ex quo tacita operatur sicuti expressa, etiam post Concilium Tridentinum: imò ex sola tacita professione bona spectare ad Monasterium secundo editu post annum professionis, dixit Menoch. *conf. 346.*

19. Quod dicitur, de tempore secuta professionis non adfuisse in Conuentu Montis Fortini nisi tres fratres, nihil facit, cum satis fuerit, quod superior, qui eum recepit, haberet potestatem incorporandi Religioni,

prout habebat iuxta notata in cap. porrellum de Repul. *Et quae in cap. 1. n. 2. vers. & intellige de viti.* Reu. *conf. 128. n. 3. lib. 1.*

20. Quibus stantibus, cum praesumptio sit pro validitate professionis, & Nauarr. *conf. 13. num. 10. de regul.* Sanchez *super Decal. lib. 5. c. 4. n. 2.* praecipit obseruantia postea secuta, praesumuntur omnia praecessisse requisita, quae debent concurrere pro validitate professionis, Menoch. *conf. 396. num. vltimo.* & constat de ingressu in Religionem, praesumitur in eodem continuasse vique ad obitum secutum longe post Instrumentum professionis, praesertim non constando de contrario.

Et ita resolutum vtraque parte informante, &c.

DECISIO VIII.

Sacra Rotæ Romanae coram R. P. D. Merlino.

In causa Maioricen. Indulcorum.

Luna 11. Aprilis 1639.

§. 1. **R**omani Pontifices Ioannes XXII. Eugenius IV. & nuper s. m. Pius V. propter beneuolentiam Incolatum Regni Maioricen. & ex alijs rationabilibus causis concesserunt, vt beneficia solum natiuitatis Incolis, & originarijs dicti Regni conferrentur, ac veteribus Episcopis, & alijs Collatoribus, ne de cetero exteris prouiderent, huiusmodique Papalia indulta inserta sunt inter Constitutiones Regni. Ortis postea dissidijs inter Episcopum, & Regnum Maioricen. & causa coram me in Rota introducta, informantes pro Episcopo dederunt articulos in quibus probare intendebant dicta Indulta Romanorum Pontificum non fuisse vsu recepta, & allegabant plurimas collationes factas exteris, & ideo petebant remissionem, & domini eoquod non sit necessaria huiusmodi prohibitio per testes.

2. Irrelevantiam deducebant DD. quoniam dato millies probari istas collationes factas exteris, attamen non inde infringebatur vis, & auctoritas Indulcorum Apostolicorum contra quae Indulta, & Constitutiones Apostolicas non potest dari de non vsu, Abb. *in cap. fin. n. 4. vers. Vnde ibi de iure. & pac. Felin. in c. 2. n. 6. vers. lex noua. eod. tit. Couar. var. resolut. lib. 2. c. 16. n. 6. vers. 5. sunt.* Put. *dec. 1. in fin. lib. 1. Card. Causal. dec. 77. n. 3. & 85. n. 2. & 91. n. 7. & 111. n. 1.* Ratio est, quia Principes saeculares auctoritatem habent à populo, & ab homine, ideo eorum leges eorum obligant, quatenus moribus vtentium, qui auctoritate contulerunt, approbentur, l. 1. *in fin. de Senator. Dec. conf. 162. col. pen. vers. vltimo non obstant,* & egerit explicat, D. Thom. *part. 2. quest. 97. art. 3. ad tertium.* Papa autem habet immediate, & solum à Deo auctoritatem absque vlla dependentia à consensu subditorum, & ideo non exigitur pro firmitate illius Constitutionum, quod alij vsu recipiendo, illas admittant, sed statim ac à Papa promulgatae sunt, & immoventes, etiam si in singulis Prouincijs non sint publicatae, vim habent, & auctoritatem, & obligant. Ita Præpos. *in cap. istis 8. leges, num. 3. vers. nisi dato consensu.* Pa. *pe 4. dist. Archid. in cap. leges promulgantur. dist. 1. 4. & in cap. cum de benef. circa fin. vers. sc. nec miris. de preben. in 6. Franch. ibidem n. 4. Rot. apud Card. Causal. *dec. 85. num. 2.* & in Conchen. beneficij de Valde Indios 14. Nouembris 1611. coram Cardin. Sacrateo, & in Foroliu. Cens. 25. Februarij 1622. coram bon. mem. Manzanedo in fine, quae est dec. 365. post Cinc. de Cens. Molin. de contract. disp. 395. nu. 1. Cinc. de Cens. 34. n. 48. & 50. in vlt. impress. Nauarr. *conf. 1. lib. 1. num. 10.**